

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

1000 София, бул. "Княз Дондуков" № 52 Телефон: (02) 98591 Факс: (02) 9870827

Изх. № 17-00-346

Дата: 11.03.2014 год.

ЗКПО, чл. 195, ал. 6, т. 1

Относно: прилагане на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО

В Централно управление на Национална агенция за приходите е постъпило Ваше писмено запитване, заведено с вх. № 17-00-346/18.12.2013 г., в което поставяте въпроси, свързани с прилагането на разпоредбата на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО, в сила от 1 януари 2014 г. По-конкретно въпросите Ви се отнасят до реда и начина за доказване на основанията за освобождаване от данък при източника, както и на статута на лицата – получатели на доходите, процедурата за възстановяване на данък, в случай, че такъв е удържан, мястото на сключване на сделката – регулиран или извън регулиран пазар.

Предвид относимата нормативна уредба, на основание чл. 10, ал. 1, т. 10 от Закона за Националната агенция за приходите, изразявам следното становище по поставените от Вас въпроси:

Съгласно чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО с данък при източника не се облагат доходите от лихви по облигации или други дългови ценни книжа, издадени от местно юридическо лице и допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. От систематичното място на разпоредбата следва, че тя не е приложима по отношение на местни юридически лица, както и по отношение на местни и чуждестранни физически лица.

1. Относно въпросите, свързани с доказване на статута и правото на освобождаване от данък при източника на лицата – получатели на доходите от лихви:

От цитираната по-горе разпоредба на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО е видно, че по отношение на получателите на доходите от лихви по облигации единственото изискване е те да са чуждестранни юридически лица. По смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗКПО чуждестранни юридически лица са онези, които не са местни, а местните юридически лица са определени в чл. 3, ал. 1 от същия закон, както следва:

1. юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;

2. дружествата, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета, и кооперациите, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, когато седалището им е в страната и са вписани в български регистър.

Следователно, за да се определи дадено лице като чуждестранно юридическо лице за целите на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО, то следва да е със статут на юридическо лице по смисъла на законодателството на съответната държава, на която то е местно лице за данъчни цели. Следва да се отбележи, че ЗКПО не предвижда изчерпателно изброяване на определени типове лица по националните законодателства на съответните държави, най-малкото защото такъв списък би следвало да включва всички държави с изключение на Република България.

Предвид това доказването на статута на юридическо лице на съответния получател на доходите следва да е подчинено на общите правила за доказване, установени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), а именно:

Според чл. 37, ал. 2 от ДОПК лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. По отношение на доказателствата, изисквани в ревизионно производство, следва да си има предвид и разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ДОПК, според която в случай че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирания е да представи доказателства за изясняването им.

Конкретно считам, че като такова доказателство може да послужи всеки официален документ, удостоверяващ, че съответното юридическо лице е учредено съгласно чуждо законодателство и не е дружество или кооперация, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета или Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, чието седалище е страната.

2. Относно процедурата за възстановяване на данък при източника, когато платещът на доходите от лихви не е приложил чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО:

Възстановяването на данък се извършва по реда на глава шестнадесета от ДОПК.

3. Относно въпроса, свързан с мястото на сключване на сделките – регулиран или извън регулиран пазар и доколко това е от значение за прилагането на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО:

От цитираната по-горе разпоредба на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО е видно, че едно от условията за необлагане с данък при източника на доходите от лихви е издадените от местно юридическо лице облигации или други дългови ценни книжа да са допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Следователно, по отношение конкретно на доходите от лихви и прилагането на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ЗКПО, от значение ще бъде дали през периода, в който облигационер реализира подобни доходи, облигациите са допуснати до търговия на такъв регулиран пазар.

**ЗАМ. ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА
ПРИХОДИТЕ:**

/СТОЯН МАРКОВ/